

- Nú stuðlar tú okkum í hesum

Tað var óðamannaverk at leypa á bláman í hasum veðrinum, men eg hevði ongantíð gloymt sjónina og hjartaskerandi neyðarrópið, sigur Høgni Mohr, sum saman við Hannusi Petersen, bjargaði einum smádrongi, sum var dottin á sjógv. - Tá eg fór út eftir, hugdi eg upp eftir og segði stillisliga, at nú stuðlar tú okkum í hesum, sigur Høgni Mohr

SVEINUR TRÓNDARSON

- Eg hevði ongantíð gloymt sjónina aftur og rópin, um vit ikki fóru út eftir honum, sigur Høgni Mohr, sum saman við Hannusi Petersen framtíð tað bráð, at bjarga ellivu ára gamla Kjartani Festirstein, sum var dottin á sjógv í illveðrinum.

Satt at siga, so var tað óðamannaverk at fara á sjógv í hasum veðrinum, tí tað var rættligt illveður seinnapartin hósdagin. Fitt av vindi var, og aldurnar, sum brutu móti klettunum úti á Argjum, vóru ikki smáar.

- Klokkan var farin einar tiggju minuttir av fyra, tá vit hoyrdu onkran rópa uttanfyri, at onkur var dottin á sjógv. Eingin visti rættliga hvat var hent, men vit fóru beina leið oman í fjørana, sigur Høgni Mohr.

Eitt lítið høvð stakk undan

Hann greiðir frá, at tá teir sóðu út á fjørðin fingur teir eyga á eitt pinkalítið høvð, sum stakk upp úr sjónum góðar hálvthundrað metrar

Kjartani Festirstein, saman við bjargingarmonnum sínum, Høgna Mohr og Hannusi Petersen. Myndin er tikin beint omanfyri har teir komu á land við Kjartani
Mynd: Alvar Haraldsen

út frá landi.

Hvussu ber tað til, at tit lupu í havið?

- Drongurin rópti um hjálp alla tíðina, og hann rópti so hjartaskerandi, at eg hevði ongantíð fyrigivið mær sjálvum, um eg ikki fór út eftir honum. Sjónin hevði staðið fyri mær altíð, sigur Høgni og hyggur út í fjørðin.

Var tú ikki bangin í hasum veðrinum?

- Sjálvandi var eg tað. Men meðan eg svam út eftir hugdi eg upp í himmalin og segði við Harran, at nú stuðlar tú okkum í hesum, og tað gav mær dirvi at halda fram, sigur Høgni og leggur afturat, at frá teimum, sum stóðu á landi hevur hann fingið at vita, at tað stilti av, meðan teir vóru í sjónum!

Kortini dylir Høgni ikki fyri, at tað vóru góðu svimjievni hjá Hannusi, sum gjørdur størsta munin.

- Hannus leyp á bláman stutt eftir at eg gjørdi, men tað var beinanvegin, at hann fór fram um meg. Hann svam skjótt út eftir og fekk tak á dreinginum. Hevði

Hannus ikki verið har, so veit eg ikki, um vit høvdu fingið fatur á honum so skjótt, sigur Høgni Mohr.

Drongur hjálpti eisini
Eitt annað, sum Høgni beit merki í, undir bjargingarroyndini var, hvussu rólur Kjartani Festirstein var.

- Tað var heilt ótrúligt. Hann lá púra stillur allan vegin inn eftir. Einku við at fara í panikk ella við at skvambla. Hann var púra stillur, sigur Høgni.

Hann leggur afturat, at tað var ikki tí, at drongurin var fallin í óvít.

- Hann tosaði við okkum allan vegin inneftir.

- Hann segði takk fyri, fyrst vit kendu við hann, og hann segði okkum hvussu hann æt, hvussu gamal hann er og hvar hann býr, sigur Høgni, sum er týðuliga bilin av, hvussu skilgott Kjartani uppfórði seg, hóast hann var í sváraneyð.

- Nú eri eg bara glaður

Tað sigur 18 ára gamli Hannus Petersen, sum saman við Høgna Mohr, bjargaði Kjartani Festirstein, tá hann datt á sjógv hósdagin

Fríggjadagin, eftir at Kjartani var útskrivaður av sjúkrahúsinum, vóru hann og skyldfólk hansara inni á gólvnum og góvu Hannusi og Høgna, hvør sitt blómtyssi

SVEINUR TRÓNDARSON

Tað kundi so lættliga spælt illa av, men av tí at Hannus og Høgna fóru so skjótt at, so vóru tað ikki feigdarboð,

men gleðisboð, sum skuldu berast foreldrum Kjartans.

- Sjálvandi var eg bangin tá eg leyp á sjógv, men har var einki annað at gera, tí Kjartani var í dýrastu neyð,

sigur Hannus Petersen, sum visti seg at duga væl at svimja.

Men hvør fær ein 18 ára gamlan mann, at leypa beit á sjógv í slíkum illveðrið?

- Eg haldi ikki, at vit hugsadu um veðrið. Eg hugsaði, at tað frægasta eg kundi gera var at svimja út eftir honum, tí eg dugi rimuliga væl at svimja. Tí gjørdi eg tað, sigur Hannus Petersen.

Rósar Kjartani

Eins og Høgna gjørdi tað, so rósar Hannus Kjartani fyri at vera so skilgøður.

- Hann var púra rólur tá vit komu til hansara, og hann gjørdi onga mótsøðu, tá vit tóku í hann. Tað gjørdi tað lættari at fara undir at svimja inn aftur, hóast tað var tungt, sigur Hannus.

Veðrið var ikki gott, og tað vóru rættliga stórar aldur. Umframt tað, so er nógvur tær fram við Argjalandinum, og tað var ikki bara sum at siga tað at koma ígjøgnum.

Tað merkti Hannus eisini, tí hóast hann hevði gott tak á Kjartani, so var hann púra fyrilagstur tá hann kom upp á turt.

- Meðan eg svam inn eftir, merkti eg at eg byrjaði at troystast, men av tí at vit vóru tveir, so bar til at koma inn ímóti, sigur Hannus.

- Nú eri eg bara glaður

Sum vera man, so fara tankarnir á fullan átt eina slíka ógvusliga uppliving.

Hannus er einki undantak í so máta, og hóast hann var í skúla fyrrapartin fríggjadagin, so slappst ikki undan at tankarnir snaraðu um hendingina hósdagin.

- Eg eri bara glaður fyri, at alt gekk væl. Tað hevði verið ótrúliga keðiligt, um

vit ikki fingur fatur í honum, og eg var bangin fyri tí, beint áðrenn vit lupu á sjógv.

- Hann lá so langt úti, at vit máttu gera skjótt av, skuldu vit hava fatur á hon-

um, og tífetur, sigur Hannus, sum saman við Høgna heilsaði upp á Kjartani, tá hann fríggjadagin bar teimum eina blómheilsan við tøkki fyri teirra ómetala stóra bragd.

Talvblaðið komið

Annað nummar av talvblaðnum er nú útkomið

Talvblaðið

FM í Klaksvík 1999

Annað nummar av talvblaðnum er just útkomið. Í blaðnum eru umframt ymsar greinar talv frá FM-liðkappingini 1998/99, FM-einstaklingakappingini 1999, Politikken Cup 1999 umframt ungdomstevling og søguligar greinar.

Ætlanin er, at talvblaðið skal koma út trýggjar ferðir árliga. Tað er um 40 síður í A5 stódd. Til ber at tekna seg sum haldara av talvblaðnum við at gjalda 75 krónur inn á konto 150.427.6 í Føroya Banka